

In memoriam: Witold Mackiewicz

W dniu 17 lutego 2022 roku w wieku 80 lat zmarł dr hab. Witold Mackiewicz, wieloletni wykładowca Wydziału Filozofii i Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego, założyciel i redaktor naczelny „Edukacji Filozoficznej”, historyk filozofii, tłumacz, niestrudzony popularyzator idei filozoficznych.

Witold Mackiewicz urodził się 14 października 1941 roku w Rejkach. Studiował historię i filozofię na Uniwersytecie Warszawskim. W roku 1969 obronił pracę magisterską *Etyczne aspekty filozofii pracy Stanisława Brzozowskiego*, przygotowaną pod kierunkiem doc. dr. hab. Henryka Jankowskiego. W roku 1975 uzyskał doktorat na podstawie rozprawy *Stanisława Brzozowskiego filozofia pracy a Marksowska koncepcja praktyki* napisanej pod kierunkiem doc. dr. hab. Janusza Kuczyńskiego. W roku 1985 uzyskał habilitację na podstawie pracy *Nietzscheanizm i marksizm w literaturze i filozofii okresu Młodej Polski*.

W latach 1985–2016 pełnił funkcję redaktora naczelnego „Edukacji Filozoficznej”. Był autorem ponad 100 artykułów naukowych oraz autorem i redaktorem kilkunastu książek, między innymi *Brzozowski* (1979), *Człowiek miarą wszech-*

rzeczy. Słynne sentencje filozofów (1982), *Nietzscheanizm i marksizm w literaturze i filozofii okresu Młodej Polski* (1989), *Mój świat wartości* (1989), *Filozofia współczesna w zarysie* (1990), *Ontologia jednostki* (1995), *Mysł Fryderyka Nietzschego w Polsce w latach 1947–1997* (1999), *Polska filozofia powojenna* (trzy tomy: 2001, 2005), *Ludzie i idee. Polska filozofia najnowsza* (2003), *Spory o wartości* (dwa tomy: 2006, 2010).

Wspomnienie i pożegnanie przez Radę Programową i Zespół Redakcyjny

Witold urodził się w czasie okupacji hitlerowskiej. Parę miesięcy po urodzeniu zmarła Mu matka. Te dwa fakty odbiły się na całym jego życiu.

W liceum wpadła Mu do ręki książka Boecjusza *O pocieszeniu, jakie daje filozofia* i między innymi dzięki temu przypadkowemu zdarzeniu zainteresował się filozofią. Stopnie naukowe magistra, doktora i doktora habilitowanego uzyskał z zakresu historii filozofii.

W 1985 roku, czyli między stanem wojennym a obradami Okrągłego Stołu w czasie wielkiego kryzysu gospodarczego, społecznego i politycznego, Witold Mackiewicz postanowił założyć nowe pismo filozoficzne „Edukacja Filozoficzna”. Niewiele osób wróżyło Mu powodzenie, większość uważała, że ukaże się parę numerów i pismo upadnie. Witold Mackiewicz wziął na siebie wszelkie obowiązki redakcyjne związane z wydawaniem tego pisma, a więc pozyskanie autorów, recenzentów i czytelników. Przez 30 lat był nie tylko redaktorem naczelnym, ale również zecerem, korektorem, kolporterem.

Witek wielu młodym autorom umożliwił start naukowy, drukując w „EF” ich pierwsze artykuły. Pozyskał do tego pisma wielu wybitnych autorów.

Na Zjeździe Filozoficznym w Toruniu w 1995 roku Witold Mackiewicz spotkał się z opinią, że po 1945 roku polska filozofia upadła. Aby temu pogładowi się przeciwstawić, stworzył trzytomowe dzieło *Polska filozofia powojenna*. W publikacji tej przedstawione są sylwetki 62 wybitnych filozofów polskich znanych zarówno w kraju, jak i za granicą. Sylwetki te ukazywane są na ogół przez uczniów i współpracowników tych myślicieli.

Profesor Witold Mackiewicz odszedł, ale pozostanie założona przez Niego „Edukacja Filozoficzna” oraz monumentalne trzytomowe dzieło poświęcone powojennej filozofii polskiej. Wszyscy, którzy interesują się filozofią polską drugiej połowy XX wieku, będą do niego zaglądać.

W imieniu Rady Programowej oraz Zespołu Redakcyjnego „Edukacji Filozoficznej” żegnamy kolegę Witolda Mackiewicza. Cześć Jego pamięci!